

Poetis, à quibus & Draco vigil ante hortos Hesperidum aurea custodiisse poma memoratur; ut doceant, Opes cura servari & vigilantia. Vid. Cl. Magni Danielis Omeiffii Theatrum virtutum & vitiorum ab Aristotele in Nicomachiis omifforum cap. VI. §. 15.

(II) Vita admodum delicata & luxuriosa, valetudini damnosa & varii generis morbos secum trahens. Elegans est locus *Senecæ* in Epistola XCV. Cibus, inquit ille, postquam cœpit non ad tollendam, sed ad irritandam famem quæri, & inventæ sunt mille condituræ, quibus aviditas excitaretur: quæ desiderantibus alimenta erant, onera sunt plenis. Inde pallor & nervorum vino madentium tremor, & miserabilior ex cruditatibus, quam ex fame macies: inde incerti labantium pedes, & semper qualis in ipsa ebrietate titubatio: inde in totam cutem humor admissus, distensusque venter, dum male asvescit plus capere, quam poterat: inde suffusio luridæ bilis, & decolor vultus, tabesque in se putrescentium, & retorti digiti articulis obrigescentibus, nervorum sine sensu jacentium torpor, aut palpitatio sine intermissione vibrantium. Quid capitis vertigines dicam? quid oculorum auriumque tormenta & cerebri æstuantis verminationes & omnia, per quæ exoneramur, internis ulceribus affecta? Innumerabilia præterea febrium genera, aliarum impetu sævientium, aliarum tenui peste repentium, aliarum cum horrore & multa membrorum quassatione venientium? Quid alios referam innumerabiles morbos, supplicia luxuriæ? Immunes erant ab istis malis, qui nondum se deliciis solverant, qui sibi imperabant, sibi ministrabant. Corpora opere ac vero labore durabant,